

ارزیابی صفات مورفولوژیک ارقام کنجد (*Sesamum indicum L.*) در شرایط تنفس کم‌آبی با استفاده از تجزیه به عامل‌ها

علی اصغری^۱ - یاور درگاهی^۲ - علی رسول‌زاده^۳ - مریم احمدیان^۴

تاریخ دریافت: ۱۳۹۰/۹/۱۵

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۲/۷/۷

چکیده

به منظور گروه‌بندی ارقام کنجد از نظر صفات مورفولوژیک تحت شرایط تنفس کم‌آبی با استفاده از تجزیه به عامل‌ها، آزمایشی به صورت طرح کرت‌های خرد شده در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار در سال زراعی ۱۳۸۷-۸۸ در مزرعه تحقیقات مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی پارس آباد اجرا گردید. در این آزمایش آبیاری به عنوان عامل اصلی در سه سطح (۱۰۰ (شاهد)، ۷۵ و ۵۰ درصد نیاز آبی گیاه) و ده رقم کنجد به عنوان عامل فرعی مورد بررسی قرار گرفت. برای محاسبه نیاز آبی کنجد از نرم افزار CROPWAT (روش بنمن-مانتبث) مطابق روش فائو-۵۶ استفاده شد. نتایج حاصل نشان داد که بین سطوح آبیاری و رقم‌ها از نظر کلیه صفات موردن مطالعه اختلاف معنی‌دار وجود داشت. مقایسه میانگین‌ها نشان داد که در اثر تنفس کم‌آبی، عملکرد و اکثر صفات موردن مطالعه کاهش می‌یابد. در اکثر صفات، بیشترین مقدار در تیمار آبیاری کامل بدست آمد. در تیمار آبیاری به مقدار ۵۰ درصد نیاز آبی، صفات مقدار کلروفیل برگ، طول ریشه، تعداد انشعبات ریشه و نسبت طول ریشه به ارتفاع بوته بیشترین مقدار را داشت. ارقام کرج ۱، اولتان، ناز چند شاخه و IS در اکثر صفات در شرایط تنفس و بدون تنفس، برتر از ارقام دیگر بودند. در تجزیه به عامل‌ها در شرایط بدون تنفس و تنفس ۵ و ۴ عامل اول به ترتیب ۹۱/۳۶ و ۸۹/۵۲ درصد از تغییرات صفات را توجیه کردند. گروه‌بندی ارقام کنجد بر اساس اولین و دومین عامل در شرایط بدون تنفس نشان داد که ارقام کرج ۱، اولتان و ناز چندشاخه بهتر از ارقام دیگر بودند و در شرایط تنفس، ارقام کرج ۱ و اولتان به عنوان ارقام متحمل به تنفس کم‌آبی و دارای خصوصیات مورفولوژیک مطلوب گروه‌بندی شدند.

واژه‌های کلیدی: تجزیه به عامل‌ها، تنفس کم‌آبی، کنجد، نیاز آبی

گرم‌سیری و نیمه گرم‌سیری است و معمولاً با تنفس خشکی در طول فصل زراعی مواجه می‌شود. در تحقیقات متعددی گزارش شده است که در گیاه کنجد با اعمال تنفس کم‌آبی از مرحله گله‌دهی تا پایان فصل رشد، عملکرد، تعداد کپسول در گیاه، تعداد دانه در کپسول و وزن هزار دانه کاهش می‌یابد (۳۱، ۳۲ و ۴۰). مقنی باشی و همکاران (۲۲) گزارش کردند که رژیم‌های آبیاری تأثیر معنی‌داری بر تعداد روز تا سبز شدن، ۵۰ درصد گله‌دهی، تعداد دانه در کپسول، وزن هزار دانه و عملکرد بیولوژیک نداشت. ولی تأثیر رژیم‌های آبیاری بر ارتفاع بوته و تعداد کپسول در بوته معنی‌دار بود. نتایج نشان داد که بیشترین عملکرد دانه در رژیم آبیاری ۵۰ درصد تخیله رطوبتی و کمترین آن در رژیم آبیاری ۸۰ درصد تخیله رطوبتی بدست آمد. مهرابی و همکاران (۲۳) در بررسی خصوصیات فیزیولوژیک و عملکرد ۴ رقم کنجد تحت تنفس کم‌آبی به این نتیجه رسیدند که تأثیر رژیم آبیاری بر ارتفاع بوته، وزن هزار دانه، عملکرد دانه، تعداد دانه در

مقدمه

خشکی یکی از مهم‌ترین تنفس‌های محیطی است که آثار مخرب و زیان‌آوری روی مراحل مختلف رشدی گیاه، ساختار، اندام و فعالیت آنها دارد. تنفس خشکی بر کلیه جنبه‌های رشد و نمو گیاه، به میزان مساوی اثر نمی‌گذارد. بعضی از فرایندها، نسبت به افزایش تنفس خشکی خیلی حساس هستند. در حالی که، سایر فرایندها کمتر تحت تأثیر تنفس خشکی قرار می‌گیرند (۲۶).

کنجد (L.) (*Sesamum indicum*) محصول خاص مناطق

۱ و ۲- دانشیار و دانسجوی کارشناسی ارشد گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده

کشاورزی، دانشگاه محقق اردبیلی

۳- نویسنده مسئول: (Email: ali_asgharii@yahoo.com)

۴- استادیار گروه علوم آب، دانشکده کشاورزی، دانشگاه محقق اردبیلی

۴- کارشناس ارشد علوم گیاهی، آموزش و پژوهش استان اردبیل

بالا اصلی، طول بالال، وزن خشک بوته و تعداد روز تا خشک شدن کاکل بود. همچنین، در عامل دوم صفات نسبت ریشه به قسمت هوایی، تعداد برگ‌های بالای بالا اصلی، عمق دانه و قطر بالال و نیز عملکرد دانه در بوته دارای بزرگترین ضریب عاملی مثبت بودند و به نام عامل عملکرد نام‌گذاری گردید. عامل سوم و چهارم نیز به ترتیب عامل ویژگی‌های بالا و عامل تعداد بالا نام‌گذاری شد. جبیسی و همکاران (۵) در لوپیا قرمز در هر دو شرایط تنش و بدون تنش ۵ عامل را مشخص نمودند که در شرایط بدون تنش در مجموع بیش از ۲۴ درصد و در شرایط تنش بیش از ۷۳ درصد کل تغییرات داده‌ها را توجیه نمودند.

با توجه به محدودیت منابع آبی و همچنین بدليل قرار گرفتن منطقه مغان در اقلیم گرم و نیمه خشک، این مطالعه با هدف بررسی روابط صفات مختلف گیاه کنجد در شرایط تنش و بدون تنش کم‌آبی و مشخص نمودن ارقام مناسب برای کشت در منطقه مغان با استفاده از روش تجزیه به عامل‌ها انجام شد.

مواد و روش‌ها

این تحقیق در سال زراعی ۱۳۸۷-۸۸ در مزرعه تحقیقاتی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی پارس آباد واقع در ۱۳ کیلومتری جاده اردبیل با عرض چهارمایی ۳۹ درجه و ۳۶ دقیقه و طول چهارمایی ۴۷ درجه و ۴۶ دقیقه و ارتفاع ۷۲/۶ متر از سطح دریا و با بافت خاک رسی لومی انجام شد. منطقه مذکور دارای اقلیم کشاورزی نیمه‌خشک با تابستان‌های گرم و زمستان‌های کمی سرد است. جدول ۱ داده‌های هواشناسی پارس آباد در طول فصل رشد گیاه را نشان می‌دهد.

در این آزمایش، ده رقم کنجد به صورت طرح کرت‌های خرد شده در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با ۳ تکرار مورد ارزیابی قرار گرفت. عامل اصلی سطوح آبیاری، شامل سه سطح آبیاری به مقدار ۷۵ و ۱۰۰ درصد نیاز آبی گیاه و عامل فرعی، ده رقم کنجد شامل ارقام پاناما، هندی ۱۴، مغان ۱۷، یلووایت، IS، ورامین ۳۷، چینی، ناز چندشاخه، کرج ۱ و اولتان بود. برای اجرای آزمایش ابتدا زمین شخم و دیسک زده شد. بر اساس نقشه آزمایش، چاله‌هایی به عمق ۱۲۰ سانتی‌متر با استفاده از بیل مکانیکی در وسط هر کرت آزمایشی کنده شد. در این چاله‌ها، لوله‌های به قطر ۸ اینچ و از جنس پلی‌اتیلن به صورت عمودی جاگذاری (در هر کرت دو عدد در کتار هم) و لوله‌ها و اطراف آن‌ها با خاک مزرعه پر شد. نهایتاً در کرت‌ها جوی و پسته ایجاد گردید و هر رقم در چهار خط ۲ متری با فاصله ردیف ۶۰ و فاصله بوته‌ها روی خطوط در حدود ۱۵-۲۰ سانتی‌متر کشت گردید.

کپسول معنی‌دار بود. تنش کم‌آبی باعث کاهش ۴۸، ۴۷، ۴۲، ۵۵ و ۴۹ درصد به ترتیب در شاخص سطح برگ، تعداد کپسول در بوته، تعداد دانه در کپسول، عملکرد دانه و عملکرد ماده خشک شد. منساه و همکاران (۳۸) بیان داشتند که در کنجد بین طولانی شدن دوره‌های آبیاری با کاهش ارتفاع و فاصله میان گره، کاهش سطح برگ، کاهش وزن خشک برگ و وزن خشک بوته، افزایش تعداد برگ‌چه، کاهش تعداد انشعبات ساقه، کاهش تعداد کپسول در شاخه‌های فرعی و کاهش تعداد میان گره همبستگی وجود دارد.

در شرایط تنش، ریشه‌گیاهان به نقاط عمیق‌تر خاک که دارای آب قابل دسترس بیشتری است، نفوذ می‌کند. این موضوع یکی از دلایل افزایش توسعه و وزن خشک ریشه‌ها و یکی از ساز و کارهای تحمل به خشکی است (۳۷). هرچند بعضی از محققان بر این باورند که در اثر تنش خشکی وزن خشک ریشه (بسته به شدت تنش) کاهش می‌یابد (۳، ۲۴، ۲۵، ۳۶، ۴۲ و ۴۵). همچنین، نسبت ریشه به اندام‌های هوایی گیاه از مهم‌ترین خصوصیات گیاه در مقابله با تنش کم‌آبی محسوب می‌شود. به طوری که، نسبت ریشه به شاخه و برگ در شرایط تنش افزایش می‌یابد (۱۶ و ۳۷). افزایش نسبت ریشه به اندام هوایی، یکی از راههای سازگاری گیاهان به شرایط خشک می‌باشد. زیرا، در چنین شرایطی میزان رشد ریشه به طور قابل ملاحظه‌ای بیشتر از ساقه بوده و بدین ترتیب سطح تعرق کاهش می‌یابد (۱۲).

مطالعات زیادی در ارتباط با ارزیابی صفات و تعیین اهمیت و ارتباط آنها با استفاده از تجزیه به عامل‌ها در گیاهان زراعی انجام شده است، اما تعداد این مطالعات در کنجد کم است. عشقی و همکاران (۱۵) در ارزیابی ژنتیک‌های مختلف کنجد داخلی و خارجی از نظر تحمل به شرایط آبیاری محدود با استفاده از روش‌های آماری چند متغیره گزارش کردند که بین ژنتیک‌ها تنوع ژنتیکی قابل توجهی وجود دارد و عامل‌های اصلی اول و دوم مجموعاً ۹۹/۷ درصد از کل تغییرات را توجیه می‌کنند. محمدی و همکاران (۲۱) در ارزیابی صفات مهم برای بهبود عملکرد گندم تحت تنش کم‌آبی به این نتیجه رسیدند که تحت شرایط آبیاری کامل و تنش به ترتیب، سه عامل اول ۸۷/۴۸ و ۸۴/۱۵ درصد از کل تغییرات داده‌ها را توجیه می‌کنند. زینالی و همکاران (۱۰) در ذرت دانه‌ای با انجام تجزیه عاملی در مجموع ۷ عامل که ۷۹/۵ درصد از تغییرات داده‌ها را توجیه می‌کرد، شناسایی کردند و این عامل‌ها را به ترتیب عامل خصوصیات فولوژیکی، عامل اندازه برگ بالا، رشد گیاه، اجزای عملکرد، تعداد و خصوصیات چوب بالا نام‌گذاری کردند. رمضانی و همکاران (۹) در ذرت با استفاده از تجزیه به عامل‌ها نشان دادند که ۴ عامل مجموعاً ۹۸/۰۳ درصد از تغییرات کل داده‌ها را توجیه کردند. در عامل اول که خصوصیات مورفولوژیکی نامیده شد، بزرگترین ضرایب عاملی مثبت متعلق به صفات قطر ساقه، مساحت برگ، عرض برگ، طول برگ

جدول ۱- اطلاعات هواشناسی منطقه پارس آباد مغان از تیرماه تا پایان آبان ماه سال ۱۳۸۸

آبان	مهر	شنبه‌پور	تیر	مرداد	ماه	پارامترها
۷/۸	۹/۴	۱۲/۰	۱۶/۰	۱۶/۰	حداقل مطلق دمای هوا (درجه سانتی گراد)	
۲۴/۴	۲۷/۰	۳۲/۴	۳۷/۴	۳۹/۸	حداکثر مطلق دمای هوا (درجه سانتی گراد)	
۱۰/۷	۱۳/۰	۱۷/۸	۱۹/۸	۱۹/۸	متوسط حداقل دمای هوا (درجه سانتی گراد)	
۱۶/۸	۲۳/۴	۲۷/۶	۳۵/۳	۳۴/۹	متوسط حداکثر دمای هوا (درجه سانتی گراد)	
۱۳/۸	۱۸/۲	۲۲/۷	۲۷/۵	۲۷/۴	متوسط کل دمای هوا (درجه سانتی گراد)	
۸۴/۲	۷۴/۳	۴۸/۳	۲/۳	۶/۶	بارندگی (میلی متر)	
۸۳/۵	۷۶/۱	۶۸/۱	۵۵/۹	۵۵/۰	متوسط رطوبت نسبی (درصد)	
۰/۹	۱/۹	۵/۰	۹/۲	۸/۲	متوسط تبخیر (میلی متر در روز)	
۲/۴	۷/۱	۷/۳	۱۰/۷	۸/۴	متوسط ساعت آفتابی (ساعت در روز)	

برداشت شده بدست آمد و برای محاسبه وزن خشک، پس از قرار دادن ریشه‌ها در دمای ۸۰ درجه سانتی گراد به مدت ۴۸ ساعت، از ترازوی دیجیتالی با دقت ۰/۰۰۱ گرم استفاده شد. برای اندازه‌گیری قطر ریشه‌ها از کولیس استفاده شد. برای این کار قطر ریشه اصلی به فاصله ۲ سانتی‌متر پایین‌تر از طوفه گیاه، اندازه‌گیری شد. حجم ریشه‌ها از طریق غوطه‌ور ساختن ریشه‌ها در آب مقطر در درون استوانه مدرج با حجم یک لیتر اندازه‌گیری شد. به طوری که، اختلاف حجم اولیه آب و حجم آب پس از غوطه‌ور ساختن ریشه‌ها، تعیین کننده حجم ریشه بود. سطح ریشه‌ها نیز با استفاده از روش انکیسون از فرمول زیر محاسبه شد (۱۶):

$$\text{طول ریشه‌ها (cm)} \times \pi \times \text{حجم ریشه‌ها (cm}^3) = ۳ \times \text{سطح ریشه‌ها (cm}^2)$$

تجزیه واریانس صفات مورد مطالعه به صورت کرت‌های خرد شده در قالب طرح بلوك‌های کامل تصادفی انجام گرفت. میانگین‌ها با استفاده از آزمون حداقل اختلاف معنی‌دار (LSD) در سطح احتمال ۵ درصد مقایسه شدند. سپس تجزیه به عامل‌ها بر اساس تجزیه به مولفه‌های اصلی و چرخش واریماکس بر روی داده‌های هر یک از رژیم‌های آبیاری انجام شد. اختصاص صفات یا متغیرها به عوامل مستقل و مختلف با توجه به مقدار ضریب عاملی، بعد از چرخش واریماکس عامل‌ها صورت گرفت. ضرایب عاملی بزرگتر از ۰/۵ صرف‌نظر از علامت آن به عنوان ضریب معنی‌دار برای هر عامل مستقل در نظر گرفته شد. گروه‌بندی ارقام با استفاده از دو عامل اصلی اول که بیشترین درصد تغییرات را توجیه می‌کردند، صورت گرفت. برای تجزیه داده‌ها و ترسیم نمودارها از نرم‌افزارهای SPSS^{۱۶} و Excel استفاده شد.

نتایج و بحث

بین سطوح مختلف آبیاری از نظر کلیه صفات مورد مطالعه در

آبیاری اول بلافارسله بعد از کاشت و آبیاری‌های بعدی با توجه به نیاز آبیاری و دور آبیاری محاسبه شده با نرم افزار CROPWAT، با پمپ آبیاری، انجام شد. برای تعیین مقدار و زمان آبیاری در رژیم‌های آبیاری مورد نظر با استفاده از نرم‌افزار CROPWAT-4 (روش پنمن-ماتیت) مطابق روش فاتو-۴۱ (۵۶)، ابتدا با استفاده از پارامترهای هواشناسی مؤثر در تبخیر و تعرق، نیاز آبی گیاه مرجع چمن (ET₀) برآورد گردید و با اعمال ضریب گیاهی (K_c) کنجد، نیاز آبی گیاه کنجد محاسبه شد. در نهایت با در نظر گرفتن باران مؤثر، نیاز آبیاری کنجد برای آبیاری کامل (بدون تنش) محاسبه گردید (۸). در هنگام برداشت، لوله‌های پلی‌اتیلن از زمین بیرون آورده شد. سپس، بوته‌ها (دو بوته داخل لوله‌ها در هر کرت) همراه با ریشه کامل از خاک جدا و اندازه‌گیری و یادداشت برداری صفات ریشه در آن دو بوته در آزمایشگاه انجام گرفت و میانگین آن‌ها برای هر صفت در هر تکرار منظور گردید. صفات اندازه‌گیری شده عبارت بودند از: عملکرد دانه (کیلوگرم)، وزن هزار دانه (گرم)، تعداد دانه در کپسول، تعداد کپسول در بوته، طول کپسول، قطر کپسول، مقدار کلروفیل برگ (SPAD)، ارتفاع بوته، قطر ساقه، فاصله میان گره اول از سطح زمین، تعداد میان گره، تعداد شاخه فرعی، ارتفاع شاخه‌بندی (فاصله اولین شاخه از سطح زمین)، ارتفاع اولین کپسول از سطح زمین، وزن تر و خشک ریشه، قطر ریشه اصلی، حجم ریشه، سطح ریشه، نسبت وزن تر ریشه به اندام‌های هوایی، نسبت وزن خشک ریشه به اندام‌های هوایی و نسبت طول ریشه اصلی به ارتفاع بوته. صفات ریشه به صورت زیر اندازه‌گیری شدند:

پس از در آوردن ریشه‌ها از خاک و شستشوی آنها، مستقیماً طول ریشه اصلی بر حسب سانتی‌متر اندازه‌گیری شد. تعداد ریشه‌های منشعب شده از ریشه اصلی دو بوته برداشت شده، شمارش و میانگین آنها محاسبه گردید. وزن تر ریشه‌ها از توزیع ریشه‌های دو بوته

شدید با وجود افزایش وزن مخصوص برق، تخریب کلروفیل نیز افزایش می‌یابد که به تلفات کلروفیل منجر خواهد شد (۱). شهریاری و کریمی (۱۱) نیز گزارش کردند که پس از تنفس، مقدار کلروفیل برگ در گیاه گندم در برگ‌های رقم حساس کاهش و در ارقام مقاوم افزایش نشان می‌دهد و برگ‌های ارقام مقاوم نسبت به ارقام حساس رنگ سبز تیره‌تری دارند.

بیشترین ارتفاع بوته مربوط به رقم‌های کرج ۱ (۱۰۱/۳۹) متر) و اولتان (۱۰۰/۹۴) سانتی‌متر) و کمترین آن مربوط به رقم‌های یلووایت (۸۸/۳۹) سانتی‌متر)، هندی (۱۴/۸۹/۵۳) و IS (۸۹/۶۷) سانتی‌متر) بود (جدول ۳). افزایش ارتفاع ناشی از افزایش تعداد گره و فاصله میان گره‌ها در گیاه است و واضح است که ساقه‌های بلندتر با تعداد گره بیشتر، تعداد و سطح برگ بیشتری را دارا می‌باشند. همچنین، بین طولانی شدن دوره تنفس خشکی و کاهش ارتفاع بوته همبستگی وجود دارد (۱۲) و با کاهش آبیاری در مراحل مختلف رشد، ارتفاع گیاه کاهش می‌یابد (۲۵). در چنین شرایطی میزان رشد ریشه به طور قابل ملاحظه‌ای بیشتر از ساقه بوده و بدین ترتیب سطح تعرق کاهش یافته (۱۲) و گیاه بهتر می‌تواند تنفس کم-آبی را تحمل نماید. اسکندری و همکاران (۲) نیز گزارش کردند که با افزایش شدت کمبود آب، ارتفاع بوته و تعداد برگ در بوته کاهش می‌یابد. این صفات همبستگی مثبت با عملکرد داشته و کاهش هر یک از این صفات می‌تواند اثر زیان‌باری بر عملکرد کنجد در مزرعه داشته باشد. در این تحقیق نیز با کاهش میزان آب آبیاری از ارتفاع بوته‌ها کاسته شد.

مقایسه میانگین نشان داد که بیشترین قطر ساقه اصلی به رقم اولتان (۶۶/۰) سانتی‌متر) و کمترین آن به رقم‌های هندی (۱۴/۰۴۹) سانتی‌متر) و یلووایت (۴۹/۰) سانتی‌متر) اختصاص داشت. همچنین، بیشترین تعداد شاخه فرعی مربوط به رقم اولتان (۳۹/۴) و کمترین آن مربوط به رقم هندی (۲۲/۳) بود (جدول ۳). در اثر تنفس کم‌آبی، تعداد شاخه‌های فرعی در بوته‌ها کاهش یافت (جدول ۲). این نشان می‌دهد گیاه برای کاستن از میزان تعرق و تحمل تنفس، ارتفاع، قطر ساقه و تعداد شاخه‌های فرعی خود را کاهش می‌دهد. بیشترین ارتفاع شاخه‌بندی مربوط به رقم IS (۳۱/۵۷) سانتی‌متر) و کمترین آن مربوط به رقم کرج ۱ (۸۹/۲۵) سانتی‌متر) بود. با اعمال تنفس کم‌آبی، بیشترین ارتفاع اولین کپسول از سطح زمین از رقم یلووایت (۲۰/۴۴) سانتی‌متر) و کمترین آن از رقم ناز چندشاخه (۰۸/۳۷) سانتی‌متر) بدست آمد. همچنین، بیشترین وزن تر و خشک اندام‌های هوایی می‌باشد. همچنین، بیشترین آن به رقم هندی (۱۴) اختصاص داشت (جدول ۳). همان‌طور که در شکل ۱ مشاهده می‌شود، در سطح آبیاری کامل و ۷۵ درصد نیاز آبی، رقم اولتان و در سطح آبیاری به مقدار ۵۰ درصد نیاز آبی گیاه، رقم IS، بیشترین وزن تر و خشک اندام‌های هوایی را دارا بودند. کمترین وزن تر و خشک

سطح احتمال یک درصد اختلاف معنی‌داری وجود داشت. مقایسه میانگین‌ها نشان داد که در اثر اعمال تنفس کم‌آبی، عملکرد و اکثر صفات مورد مطالعه کاهش یافت. بیشترین مقدار کلروفیل برگ، طول ریشه، تعداد انشعابات ریشه و نسبت طول ریشه به ارتفاع بوته در تیمار آبیاری به مقدار ۵۰ درصد نیاز آبی بدست آمد. در بقیه صفات بیشترین مقدار مربوط به تیمار آبیاری کامل بود (جدول ۲). اختلاف بین رقم‌های مورد مطالعه از نظر همه صفات و اثر مقابل آبیاری در رقم برای صفات وزن تر و خشک اندام‌های هوایی، حجم، سطح، وزن تر و خشک ریشه و نسبت وزن خشک ریشه به اندام‌های هوایی در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود.

اثر مقابل آبیاری در رقم نشان می‌دهد که رقم‌ها در محیط‌های مختلف از نظر وزن تر و خشک اندام‌های هوایی و اکشن متفاوتی از خود نشان دادند. بنابراین، می‌توان رقم‌های برتر از نظر صفات فوق را برای شرایط مختلف آبیاری به طور مجزا انتخاب نمود. بیشترین فاصله میان گره اول از سطح زمین به رقم‌های کرج ۱ و اولتان (۳۶/۱۰) سانتی‌متر) و کمترین آن به رقم ناز چندشاخه (۷۷/۷) سانتی‌متر) اختصاص داشت. همچنین، بیشترین تعداد میان گره به رقم‌های کرج ۱ (۷۸/۲۰) و اولتان (۷۸/۲۰) و کمترین آن به رقم هندی (۳۳/۱۶) اختصاص داشت (جدول ۳). نتایج این تحقیق با یافته‌های قدسی و همکاران (۱۷) در گیاه گندم مبنی بر کاهش فاصله میان گره‌ها در اثر تنفس کم‌آبی مطابقت دارد.

بیشترین مقدار عدد SPAD برگ را رقم چینی (۵۹/۵۱) و کمترین مقدار آن را رقم پانا (۷۸/۴۱) داشت (جدول ۳). بطور کلی، با افزایش تنفس عدد SPAD به عنوان شاخصی از میزان کلروفیل افزایش یافت. اصولاً، تأثیر تنفس خشکی بر مقدار کلروفیل برگ بسیار متغیر بوده و به ژنتیپ و شرایط محیطی گیاه بستگی دارد. در بعضی از گونه‌ها، تنفس خشکی باعث کاهش کلروفیل برگ (۳۰ و ۳۲) و (۴۲ و ۷) در گونه‌های دیگر باعث افزایش مقدار کلروفیل برگ شده (۲۰ و ۷) و در برخی گونه‌ها محتوای کلروفیل برگ تغییری نمی‌کند (۴۳). در تعدادی از گونه‌ها مقدار کلروفیل برگ تا حد معنی‌افزایش و سپس ثابت می‌ماند (۳۸). در توجیه این گزارش‌های متفاوت می‌توان گفت که زمان نمونه‌برداری و نحوه اعمال تنفس در پاسخ گیاه بسیار مهم است. به طوری که، اگر نمونه‌برداری در زمان حداکثر مقدار کلروفیل برگ انجام شود، نتیجه متفاوتی نسبت به زمانی حاصل خواهد شد که نمونه‌برداری قبل و یا بعد از این دوره انجام شود. همچنین، اگر تنفس شدید و طولانی مدت اعمال شود، به طور حتم مقدار کلروفیل کاهش می‌یابد (۴). به نظر می‌رسد که افزایش مقدار کلروفیل در اثر تنفس ملایم در اثر افزایش وزن مخصوص برگ باشد. وقوع تنفس میزان سطح برگ را کاهش می‌دهد که ناشی از کاهش اندازه سلول‌ها است. بنابراین، در طی بروز تنفس ملایم به دلیل وجود سلول‌های بیشتر در واحد وزن برگ، میزان کلروفیل نیز افزایش می‌یابد. در تنفس‌های

(جدول ۴). سیناکی و همکاران (۴۴) اظهار نمودند که اعمال تنش کم‌آبی بر روی سویا، باعث ایجاد وزن دانه به میزان ۳/۱ میلی‌گرم گردید، ولی همین میزان تحت شرایط کنترل، ۳/۳ میلی‌گرم بدست آمد که از لحاظ آماری معنی دار بود. دلخوش و همکاران (۶) نیز اعلام کردند که اگر کمبود آب وجود داشته باشد، تعداد دانه در کپسول کاهش می‌یابد و در جبران آن، وزن دانه افزایش پیدا می‌کند، ولی هیچ وقت امکان جبران کامل افت عملکرد وجود نخواهد داشت. در این تحقیق بیشترین تعداد کپسول در بوته در رقم ناز چندشاخه (۹۲/۶۷) و کمترین مقدار آن در رقم هندی ۱۴ (۴۳/۵۰) بدست آمد. همچنین، مقایسه میانگین‌ها نشان داد که بیشترین طول کپسول در بوته به رقم اولتان (۲/۲۷) و کمترین آن به رقم هندی ۱۴ (۲/۶) سانتی‌متر اختصاص داشت. بیشترین قطر کپسول در بوته نیز در رقم اولتان (۰/۰۵) سانتی‌متر) و کمترین آن در رقم‌های بیلوایت و IS (۰/۴۵) سانتی‌متر) مشاهده شد (جدول ۴). دلخوش و همکاران (۶) گزارش کردند که تنش کم‌آبی تاثیر معنی دار بر تعداد کپسول در ساقه اصلی، تعداد کپسول در بوته و طول کپسول دارد. همچنین، اثر متقابل بین آبیاری و رقم روی تعداد کپسول در ساقه اصلی و بوته و طول کپسول معنی دار بود.

اندامهای هوایی در آبیاری کامل و ۷۵ درصد نیاز آبی مربوط به رقم هندی ۱۴ و در آبیاری به مقدار ۵۰ درصد نیاز آبی مربوط به رقم بیلوایت بود. از آنجایی که کمبود رطوبت سبب کاهش رشد اندامهای هوایی می‌گردد (۳۷)، در نتیجه وزن تر اندامهای هوایی نیز به تبع آن می‌تواند کاهش یابد. کاهش وزن خشک اندامهای هوایی در سایر مطالعات مانند برنج (۴۷)، فلفل قرمز (۳۶ و ۳۴)، فلفل (۲۹)، نخود نیز گزارش شده است. همچنین، بین طولانی شدن تنش خشکی و کاهش وزن خشک بوته همبستگی وجود دارد (۳۸). نیاکان و قریانی (۲۴) در بررسی خود در سویا دریافتند که در اثر تنش کم‌آبی، وزن خشک ریشه در هر دو رقم کاهش یافت ولی این کاهش برای تنش شدید کم‌آبی بیشتر از تنش ملایم و شاهد بود.

بیشترین عملکرد مربوط به رقم‌های اولتان (۱۰۰/۱۸) کیلوگرم در هکتار) و کرج ۱ (۱۰۰/۲۱) کیلوگرم در هکتار) بود و کمترین آن به رقم هندی ۱۴ (۳۸۸/۵۵) کیلوگرم در هکتار) اختصاص داشت (جدول ۴). بیشترین وزن هزار دانه به رقم‌های کرج ۱ (۳/۴۵) و اولتان (۳/۳۵) و کمترین آن به رقم هندی ۱۴ (۲/۰۱) گرم) اختصاص داشت (جدول ۴). همچنین، رقم چینی بیشترین (۹۵/۲۶) و رقم ناز چند شاخه کمترین (۷۴/۲۲) تعداد دانه در کپسول را داشتند

جدول ۲- مقایسه میانگین سطوح آبیاری از نظر صفات مورفولوژیک مورد مطالعه

میانگین مربعات										سطح آبیاری
مقدار کلروفیل برگ (میکروگرم بر گرم)	تعداد میان‌گره	فاصله میان‌گره (اول (سانتی‌متر))	قطر کپسول (سانتی‌متر)	طول کپسول (سانتی‌متر)	تعداد کپسول در بوته	تعداد کپسول در کپسول	تعداد دانه در کپسول	وزن هزار دانه (گرم)	عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار)	
۴۳/۷۳	۲۰/۰۵	۱۰/۷۸	۰/۵۰	۲/۶۹	۸۶/۸۳	۹۳/۴۲	۳/۲۲	۸۱۸/۱۱	آبیاری به مقدار ۱۰۰ درصد نیاز آبی	
۴۶/۲۱	۱۸/۲۳	۸/۹۳	۰/۴۷	۲/۴۸	۷۵/۴۵	۸۷/۷۸	۲/۸۳	۷۰۹/۰۵	آبیاری به مقدار ۷۵ درصد نیاز آبی	
۴۸/۹۳	۱۶/۴۵	۷/۲۹	۰/۴۴	۲/۲۸	۶۳/۸۲	۸۲/۲۷	۲/۴۵	۶۰۵/۴۷	آبیاری به مقدار ۵۰ درصد نیاز آبی	
۲/۱۹	۰/۶۶	۰/۴۰	۰/۰۲	۰/۱۰	۴/۰۴	۳/۰۰	۰/۱۰	۲۴۵/۰	LSD (%)	

ادامه جدول ۲

میانگین مربعات

نسبت طول ارتفاع بوته به ریشه به ریشه (درصد)	تعداد انشعبات ریشه	طول ریشه (سانتی‌متر)	قطر ریشه اصلی (سانتی‌متر)	ارتفاع اولین کپسول از سطح زمین (سانتی‌متر)	ارتفاع شاخه بندی (سانتی‌متر)	تعداد شاخه فرعی	قطر ساقه اصلی (سانتی‌متر)	ارتفاع بوته اصلی (سانتی‌متر)	سطح آبیاری
۶۱/۹۸	۷۴/۸۸	۶۶/۷۷	۰/۷۴	۴۶/۴۶	۳۴/۳۴	۴/۶۸	۰/۶۷	۱۰۷/۸۶	آبیاری به مقدار ۱۰۰ درصد نیاز آبی
۸۳/۲۳	۹۱/۱۸	۷۶/۹۴	۰/۶۲	۳۹/۲۹	۲۸/۳۶	۳/۹۰	۰/۵۶	۹۲/۸۰	آبیاری به مقدار ۷۵ درصد نیاز آبی
۱۰۴/۲۱	۱۱۴/۸۰	۸۵/۴۲	۰/۵۲	۳۴/۷۲	۲۳/۷۸	۳/۱۰	۰/۴۶	۸۲/۲۹	آبیاری به مقدار ۵۰ درصد نیاز آبی
۴/۵۵	۷/۰۵	۲/۵۶	۰/۰۵	۴/۳۲	۱/۴۸	۰/۴۷	۰/۰۴	۴/۶۱	LSD (%)

جدول ۳- مقایسه میانگین رقم‌های کنجد مورد مطالعه از نظر صفات مورفولوژیک اندام‌های هوایی اندازه‌گیری شده

شماره رقم	نام رقم	میان‌گره	میان-	تعداد	مقدار	ارتفاع	قطر ساقه	تعداد	ارتفاع	ارتفاع	شاخه‌بندی	کپسول از سطح زمین (سانتی‌متر)	ارتفاع اولین فرعی
		اول	گره	گره	(بر گرم)	(مترا)	(سانتی‌متر)	(مترا)	(سانتی‌متر)	(سانتی‌متر)	(سانتی‌متر)	(سانتی‌متر)	(سانتی‌متر)
۱	پاناما	۹/۲۵	۱۷/۶۷	۴۱/۸۸	۹۳/۰۵	۰/۵۳	۴/۱۱	۳۰/۹۴	۳۰/۹۴	۴/۱۱	کپسول از سطح زمین (سانتی‌متر)	۴۱/۷۳	۰/۶۵
۲	هندی	۸/۸۳	۱۶/۲۳	۴۴/۴۵	۸۹/۰۳	۰/۴۹	۳/۲۲	۳۰/۹۷	۳۰/۹۷	۳/۲۲	شاخه‌بندی	۴۱/۷۳	۰/۷۳
۳	مغان	۸/۰۶	۱۸/۶۱	۴۷/۶۲	۹۶/۱۶	۰/۵۷	۴/۱۱	۲۸/۲۸	۲۸/۲۸	۴/۱۱	اصلی	۳۸/۰۱	۰/۷۰
۴	یلووایت	۸/۶۴	۱۷/۵۶	۴۹/۵۱	۸۸/۳۹	۰/۵۰	۳/۷۲	۳۰/۹۸	۳۰/۹۸	۳/۷۲	(میکروگرم)	۴۴/۲۰	۰/۷۰
۵	IS	۸/۱۷	۱۸/۵۰	۴۸/۳۴	۸۹/۶۷	۰/۰۹	۳/۸۹	۳۱/۵۷	۳۱/۵۷	۳/۸۹	کلروفیل برگ	۴۰/۴۴	۰/۷۰
۶	ورامین	۹/۴۴	۱۷/۱۱	۴۲/۹۱	۹۷/۳۶	۰/۰۵	۴/۰۶	۲۷/۰۰	۲۷/۰۰	۴/۰۶	بوته	۳۹/۰۰	۰/۷۰
۷	چینی	۹/۱۱	۱۷/۲۲	۵۱/۶۰	۹۴/۲۸	۰/۰۲	۳/۳۹	۲۸/۵۶	۲۸/۵۶	۳/۳۹	شاخه	۳۷/۸۱	۰/۷۰
۸	ناز چندشاخه	۷/۷۸	۱۸/۶۷	۴۳/۸۷	۹۲/۳۹	۰/۰۹	۳/۹۴	۲۸/۸۰	۲۸/۸۰	۳/۹۴	(بر گرم)	۳۷/۰۸	۰/۷۰
۹	کرج	۱۰/۳۶	۲۰/۷۸	۴۶/۱۶	۱۰۱/۳۹	۰/۶۲	۴/۱۱	۲۵/۸۹	۲۵/۸۹	۴/۱۱	کلروفیل برگ	۴۱/۰۰	۰/۷۰
۱۰	اولتان	۱۰/۳۶	۲۰/۰۰	۴۶/۵۵	۱۰۰/۹۴	۰/۶۶	۴/۳۹	۲۵/۸۹	۲۵/۸۹	۴/۳۹	بوته	۴۲/۷۳	۰/۷۰
	LSD(%۵)	۰/۷۳	۱/۲۱	۵/۵۵	۹/۷۳	۰/۰۶	۰/۶۳	۴/۲۷	۴/۲۷	۰/۰۶	شاخه	۵/۵۸	۰/۷۰

جدول ۴- مقایسه میانگین رقم‌های کنجد مورد مطالعه از نظر عملکرد و اجزای عملکرد

شماره رقم	نام رقم	(کیلوگرم در هکتار)	دانه	وزن هزار دانه	تعداد دانه	طول کپسول در کپسول	قطر کپسول (سانتی‌متر)
۱	پاناما	۵۷۴/۴۱	۲/۵۹	۸۸/۱۸	۶۷/۱۱	۲/۴۷	۰/۴۵
۲	هندی	۳۸۸/۵۵	۲/۰۱	۸۸/۰۲	۴۳/۵۰	۲/۲۷	۰/۴۷
۳	مغان	۶۵۹/۲۶	۲/۴۲	۹۳/۲۷	۸۹/۹۴	۲/۵۱	۰/۴۶
۴	یلووایت	۴۸۵/۶۶	۲/۳۷	۸۷/۷۶	۸۰/۰۶	۲/۳۴	۰/۴۵
۵	IS	۹۴۱/۳۸	۳/۱۶	۸۷/۲۷	۷۵/۷۸	۲/۵۷	۰/۴۵
۶	ورامین	۶۵۵/۵۷	۳/۱۶	۸۶/۵۹	۷۲/۱۷	۲/۵۳	۰/۴۶
۷	چینی	۶۰۹/۹۶	۲/۴۷	۹۵/۲۶	۶۷/۵۰	۲/۴۲	۰/۴۶
۸	ناز چندشاخه	۷۸۷/۵۸	۳/۲۲	۷۴/۲۲	۹۲/۶۷	۲/۴۴	۰/۴۷
۹	کرج	۱۰۰/۱۲۱	۳/۴۵	۸۳/۹۸	۸۳/۵۰	۲/۵۵	۰/۴۹
۱۰	اولتان	۱۰۰/۱۸	۳/۲۵	۹۳/۷۲	۸۱/۴۴	۲/۷۷	۰/۵۰
	LSD(%۵)	۴۴/۷۳	۰/۱۸	۵/۴۹	۷/۳۷	۰/۱۹	۰/۰۳

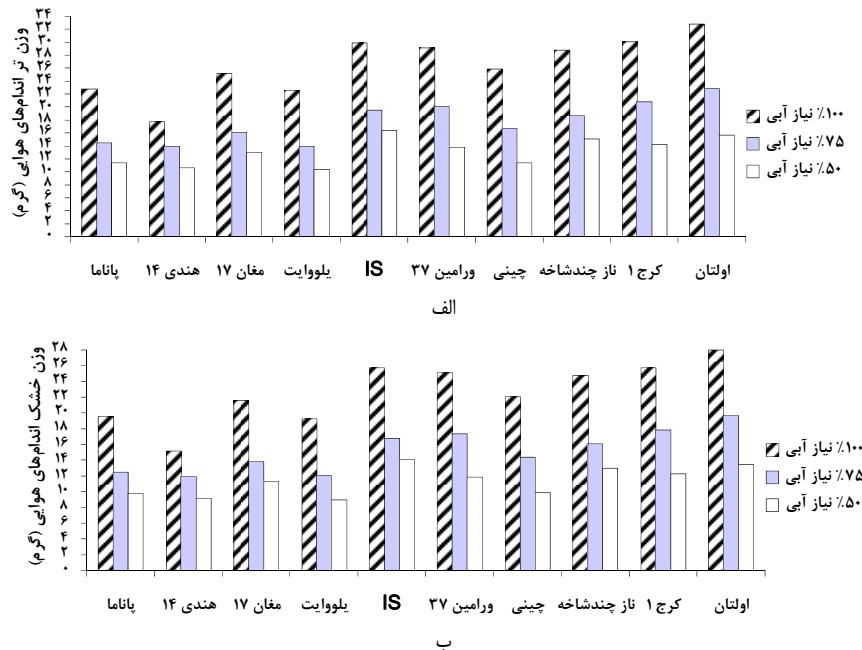
بیشترین و رقم هندی ۱۴ (به ترتیب با ۵/۳۳، ۷/۰۰ و ۴/۰۰ سانتی-متر مکعب) کمترین حجم ریشه را داشتند (شکل-۲-الف). همچنین، در هر سه سطح آبیاری، رقم اولتان (به ترتیب با ۱۱۲/۸۲، ۱۱۲/۳۹ و ۱۱۰/۲۱ سانتی‌متر مربع) بیشترین و رقم هندی ۱۴ (به ترتیب با ۱۱۲/۲۲، ۷۱/۱۰ و ۶۰/۳۱ سانتی‌متر مربع) کمترین سطح ریشه را داشتند (شکل-۲-ب). بنجامین و نیلسن (۲۷) در بررسی تأثیر تنفس کم‌آبی بر توزیع و پراکندگی ریشه سویا، نخود فرنگی و نخود بیان نمودند که تأثیر تنفس کم‌آبی و آبیاری بر سطح ریشه در هر دو مرحله اواخر گل‌دهی و اواسط پر شدن نیام در نخود فرنگی و نخود مشابه بود و اختلاف بین شرایط آبیاری و تنفس، معنی دار نبود. بیشترین تعداد انشعابات ریشه نیز به رقم کرج (۱۱۲/۰۰) و

مقایسه میانگین مشاهدات نشان داد که بیشترین قطر ریشه اصلی به رقم اولتان (۰/۷۳ سانتی‌متر) و کمترین آن به رقم هندی ۱۴ (۰/۵۳ سانتی‌متر) اختصاص داشت. همچنین، بیشترین طول ریشه مربوط به رقم‌های کرج (۸۵/۸۶ سانتی‌متر) و اولتان (۶۷/۳۶ سانتی‌متر) و کمترین آن مربوط به رقم‌های پاناما (۵۷۴/۴۱ سانتی‌متر) و هندی ۱۴ (۳۸۸/۵۵ سانتی‌متر) بود (جدول ۴). عمق ریشه و توانایی جذب مداد آب، از مهمترین فاکتورها در شرایط دیم می‌باشد. بسیاری از محققان گزارش کردند که در اثر تنفس کم‌آبی طول ریشه افزایش می‌یابد (۱۸، ۲۵ و ۴۷).

در هر سه سطح آبیاری (۱۰۰، ۷۵ و ۵۰ درصد نیاز آبی گیاه، رقم اولتان (به ترتیب با ۱۳/۶۷، ۱۲/۳۳ و ۱۰/۱۷ سانتی‌متر مکعب)

کشنده تکسلولی می‌باشدند. وجود این ریشه‌های فرعی به توسعه سیستم ریشه‌ای کمک نموده و موجب افزایش توانایی آن در جذب آب می‌شود. از طرفی مقاومت گیاهان زراعی در مقابل خشکی بسته به عمق و فراوانی انشعابات سیستم‌های ریشه‌ای است تا بتواند آب مورد نیاز خود را از توده بیشتری از خاک جذب نمایند (۱۶).

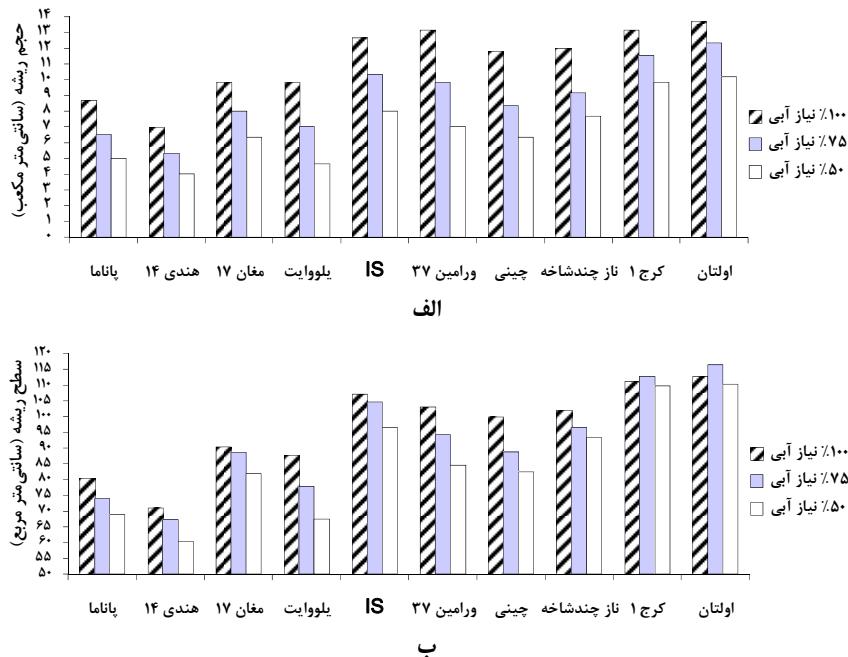
کمترین آن به رقم هندی ۱۴ (۷۴/۱۷) اختصاص داشت (جدول ۵). تعداد انشعابات ریشه یک صفت ایده‌آل در توصیف کمی ریشه نمی‌باشد. زیرا، در این روش ریشه‌های کوتاه و بلند هر دو به عنوان واحدهای یکسان در نظر گرفته می‌شوند. در صورتی که، در شرایط تنفس کم‌آبی، ریشه بسیاری از گیاهان زراعی، ریشه‌های فرعی زیادی تولید می‌کنند که سطح این ریشه‌ها کوچک بوده و شامل تارهای

شکل ۱- وزن تر اندام‌های هوایی بر حسب گرم (۴) (الف) و وزن خشک اندام‌های هوایی بر حسب گرم (LSD_{%5}=۳/۰۴) (ب) در سطح آبیاری به مقدار ۱۰۰ درصد، ۷۵ درصد و ۵۰ درصد نیاز آبی گیاه

جدول ۵- مقایسه میانگین رقم‌های کنجد مورد مطالعه از نظر صفات ریشه

ردیف	نام رقم	قطر ریشه اصلی (سانتی- متر)	طول ریشه اصلی (سانتی- متر)	تعداد انشعابات ریشه	نسبت طول ریشه به ارتفاع بوته (درصد)
۱	پاناما	۰/۶۱	۶۷/۳۶	۹۱/۲۲	۷۴/۱۹
۲	هندی	۰/۵۳	۶۵/۸۶	۷۴/۵۴	۷۴/۵۴
۳	مغان	۰/۶۳	۷۶/۲۸	۹۱/۸۳	۸۰/۷۹
۴	یلووایت	۰/۵۶	۶۹/۸۱	۷۹/۲۸	۸۱/۱۹
۵	IS	۰/۶۷	۸۲/۹۷	۱۰۶/۷۲	۹۴/۵۶
۶	ورامین	۰/۶۱	۷۲/۵۳	۹۴/۲۸	۷۷/۱۹
۷	چینی	۰/۵۹	۷۵/۹۲	۸۳/۱۷	۸۳/۳۳
۸	ناز	۰/۶۶	۸۰/۲۸	۹۹/۶۷	۸۹/۴۶
۹	کرج ۱	۰/۶۹	۸۶/۸۹	۱۱۲/۰۰	۸۸/۷۹
۱۰	اولتان	۰/۷۳	۸۵/۸۶	۱۰۳/۸۹	۸۷/۳۶
	LSD(%5)	۰/۰۸	۸/۰۵	۱۶/۱۸	۱۰/۰۱

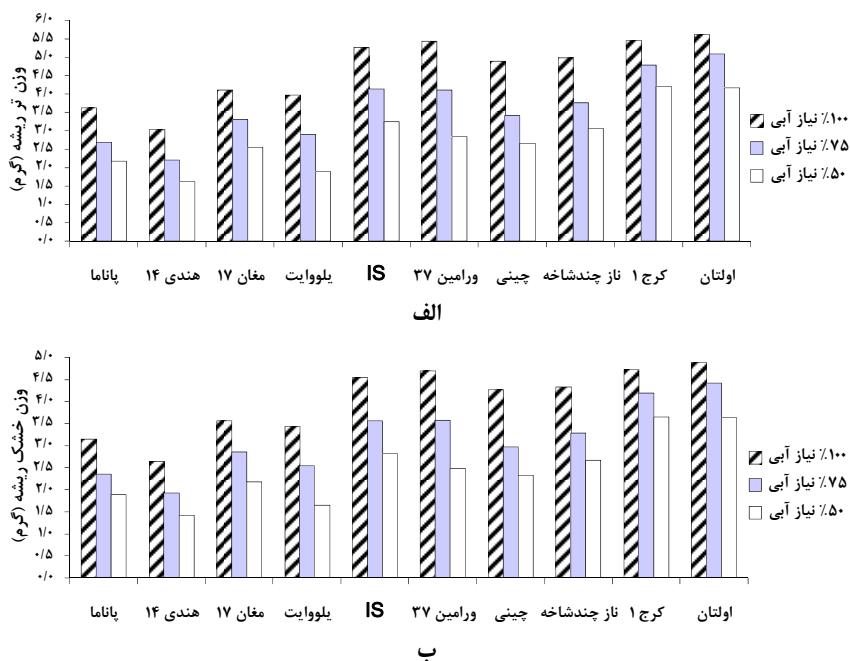

شکل ۲- حجم ریشه بر حسب سانتی‌متر مکعب (LSD₅₀=۰/۸۷) (الف) و سطح ریشه بر حسب سانتی‌متر مربع (LSD₅₀=۵/۷۵) (ب) در سطح آبیاری به مقدار ۱۰۰، ۷۵ و ۵۰ درصد نیاز آبی گیاه

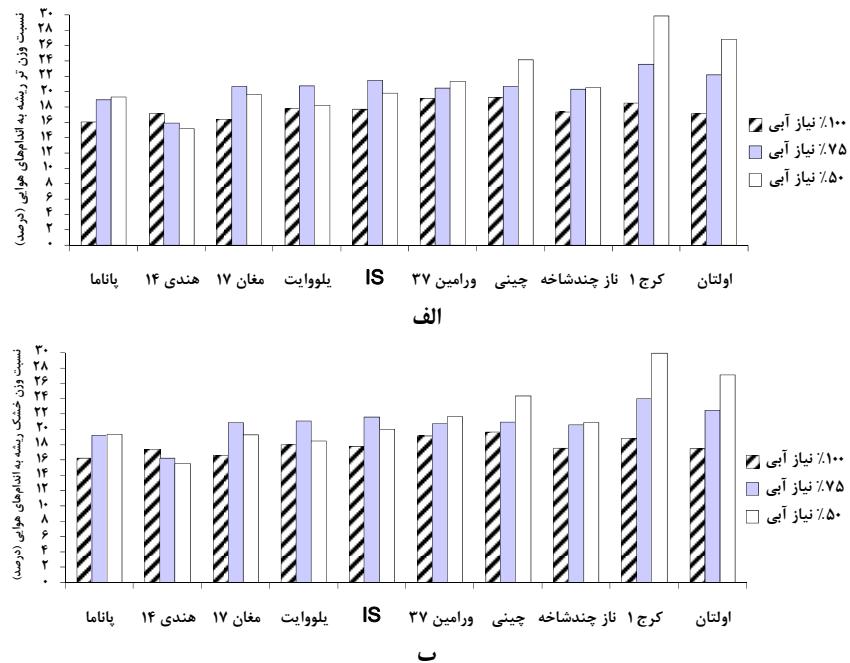
همان‌طور که، در شکل ۴-ب مشاهده می‌شود، در سطح آبیاری کامل رقم چینی (۱۹/۶۷) و در آبیاری به مقدار ۷۵ و ۵۰ درصد نیاز آبی، رقم کرج ۱ (به ترتیب با ۲۳/۹۸ و ۲۹/۸۹ درصد) بیشترین نسبت وزن خشک ریشه به اندام‌های هوایی را دارا بودند و در سطح آبیاری کامل، رقم پاناما (۱۶/۲۷) و در آبیاری به مقدار ۷۵ و ۵۰ درصد نیاز آبی رقم هندی (۱۴) (به ترتیب با ۱۶/۲۳ و ۱۵/۵۲ درصد) کمترین نسبت وزن خشک ریشه به اندام‌های هوایی را داشتند. افزایش نسبت وزن خشک ریشه به اندام هوایی در اثر اعمال تنفس کم آبی در آفتاب‌گردان (۱۳)، گندم (۲۸ و ۳۷)، فلفل قرمز (۳۶) و کتان (۳ و ۴۶) گزارش شده است.

بین رقم‌های مورد مطالعه از نظر نسبت طول ریشه به ارتفاع بوته اختلاف معنی‌دار وجود داشت، اما اثر متقابل آبیاری در رقم معنی‌دار نبود. بیشترین نسبت طول ریشه به ارتفاع بوته به رقم IS (۹۴/۵۵) درصد و کمترین آن به رقم‌های ورامین (۳۷ و ۲۸/۱۹) درصد، هندی (۱۴/۵۴) و پاناما (۷۶/۱۹) درصد) اختصاص داشت (جدول ۵). افزایش نسبت ریشه به اندام هوایی، یکی از راه‌های سازگاری گیاهان به شرایط خشک می‌باشد (۱۲) و با افزایش طول ریشه اصلی، گیاه می‌تواند مقداری از آب مورد نیاز خود را از آب‌های زیرزمینی تأمین کند.

با اعمال تنفس کم آبی، وزن تر و خشک ریشه در رقم‌های مورد مطالعه کاهش یافت. همان‌طور که، در شکل ۳ مشاهده می‌شود، در سطح آبیاری کامل و آبیاری به مقدار ۷۵ درصد نیاز آبی، رقم اولتان و در آبیاری به مقدار ۵۰ درصد نیاز آبی رقم کرج ۱ (به ترتیب وزن تر و خشک ریشه را دارا بودند و در هر سه سطح آبیاری، رقم هندی ۱۴ کمترین وزن تر و خشک ریشه را داشتند. این نشان می‌دهد که اگرچه رقم کرج ۱ در آبیاری کامل و آبیاری به مقدار ۷۵ درصد نیاز آبی، وزن تر و خشک ریشه کمتری نسبت به رقم اولتان داشت، ولی در شرایط آبیاری به مقدار ۵۰ درصد نیاز آبی توانست با توسعه ریشه‌های عمیق، وزن تر و خشک ریشه خود را نسبت به رقم اولتان و سایر رقم‌ها کمتر کاهش داده و از بیشترین مقدار این صفت در این شرایط آبیاری برخوردار باشد. کاهش وزن ریشه در شرایط تنفس کم آبی در سایر تحقیقات مانند پنه (۱۹)، سویا (۲۴)، برقنج (۲۵)، عدس (۴۲)، گندم (۴۵)، فلفل قرمز (۳۶) و نخود فرنگی (۳۹) نیز گزارش شده است. در سطح آبیاری کامل رقم چینی (۱۹/۲۸) درصد و در آبیاری به مقدار ۷۵ و ۵۰ درصد نیاز آبی، رقم کرج ۱ (به ترتیب با ۲۳/۶۱ و ۲۹/۸۳ درصد) بیشترین نسبت وزن تر ریشه به اندام‌های هوایی را دارا بودند و در سطح آبیاری کامل، رقم پاناما (۱۶/۱۱) درصد) و در آبیاری به مقدار ۷۵ و ۵۰ درصد نیاز آبی رقم هندی (۱۴) (به ترتیب با ۱۵/۹۳ و ۱۵/۱۸ درصد) کمترین نسبت وزن تر ریشه به اندام‌های هوایی را داشتند (شکل ۴-الف).

شکل ۳- وزن تر ریشه بر حسب گرم (الف) و وزن خشک ریشه بر حسب گرم (LSD% = 42) (ب) در سطح آبیاری به مقدار ۵۰ و ۷۵ درصد نیاز آبی گیاه

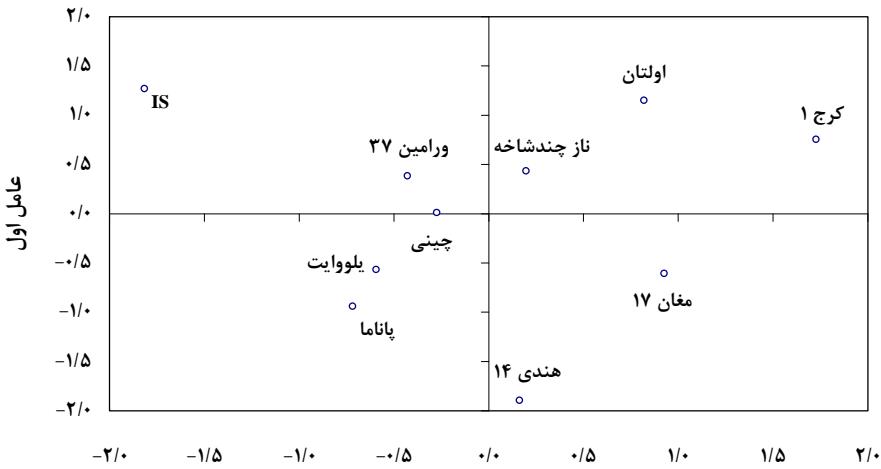
شکل ۴- نسبت وزن تر ریشه به اندامهای هوایی بر حسب درصد (LSD% = 88) (الف) و نسبت وزن خشک ریشه به اندامهای هوایی بر حسب درصد (LSD% = 96) (ب) در سطح آبیاری به مقدار ۵۰ و ۷۵ درصد نیاز آبی گیاه

در این عامل، این صفات تأثیر زیادی بر روی عامل اول نداشتند و در انتخاب رقم‌ها از طریق عامل اول، صفات ذکر شده از اهمیت کمتری برخوردار هستند (جدول ۶). همچنین، با توجه به اینکه عامل اول بیشترین میزان تغییرات بین داده‌ها را توجیه می‌نماید، می‌توان برای انتخاب بهترین رقم‌ها از این عامل استفاده کرد. عامل دوم ۱۳/۵۱ درصد تغییرات کل را شامل بود. صفات قطر کپسول، ارتفاع بوته، تعداد میان‌گره و فاصله میان‌گره اول با ضرایب مثبت و بالا و ارتفاع شاخه‌بندی با ضرایب منفی و بالا از اهمیت زیادی در این عامل برخوردار بودند (جدول ۶). بنابراین، در انتخاب رقم‌ها از طریق عامل دوم صفات ذکر شده از اهمیت بیشتری برخوردار بودند. این عامل نشان دهنده رقم‌هایی با قطر کپسول و ارتفاع بوته بیشتر و با ارتفاع شاخه‌بندی کم بود.

در این مطالعه، تجزیه به عامل‌ها در سطح آبیاری ۱۰۰ درصد نیاز آبی با استفاده از داده‌های استاندارد شده نشان داد که پنج عامل اول دارای مقادیر ویژه بالاتر از یک بوده و در مجموع ۹۱/۳۶ درصد تغییرات کل را شامل بودند. عامل اول که ۵۳/۳۶ درصد تغییرات کل را توجیه نمود، دارای رابطه مثبت و بالایی با عملکرد دانه، وزن هزار دانه، تعداد کپسول در هر بوته، طول کپسول، قطر ساقه، تعداد میان‌گره، وزن تر و خشک اندام‌های هوایی، قطر ریشه اصلی، طول ریشه، حجم ریشه، سطح ریشه، تعداد انشعابات ریشه و وزن تر و خشک ریشه بود. این در حالی است که این عامل با صفات تعداد دانه در هر کپسول و ارتفاع شاخه‌بندی رابطه منفی داشت (جدول ۶). با توجه به ضرایب کم صفات تعداد دانه در هر کپسول، قطر کپسول، مقدار کلروفیل برگ، ارتفاع بوته، فاصله میان‌گره اول از سطح زمین، تعداد شاخه فرعی، ارتفاع شاخه‌بندی و ارتفاع اولین کپسول از سطح زمین

جدول ۶- بردارهای ویژه، مقادیر ویژه و تغییرات تجمعی پنج عامل اول و میزان ضرایب عاملی صفات در هر عامل بر اساس کلیه صفات اندازه‌گیری شده در شرایط آبیاری ۱۰۰ درصد نیاز آبی در کنجد

صفات				
بردار ویژه	عامل اول	عامل دوم	عامل سوم	عامل چهارم
عامل پنجم				
-۰/۰۶	۰/۰۹	-۰/۰۹	-۰/۲۹	۰/۹۱
-۰/۴۲	۰/۰۵	۰/۰۱	۰/۱۸	۰/۸۸
۰/۷۳	۰/۱۹	۰/۴۳	-۰/۰۷	-۰/۳۴
۰/۲۱	۰/۳۴	-۰/۵۲	۰/۲۷	۰/۵۲
۰/۰۴	۰/۴۴	۰/۳۷	-۰/۰۱	۰/۷۸
-۰/۲۸	-۰/۲۷	۰/۲۷	۰/۷۸	۰/۱۹
۰/۸۷	-۰/۴۰	-۰/۱۳	-۰/۱۱	۰/۱۰
۰/۰۱	۰/۲۰	۰/۲۸	۰/۶۹	۰/۵۲
-۰/۰۵	۰/۱۱	۰/۰۲	۰/۳۶	۰/۸۸
-۰/۰۸	۰/۰۴	۰/۷۹	۰/۵۷	۰/۱۸
-۰/۰۲	۰/۱۷	-۰/۱۱	۰/۵۳	۰/۶۸
-۰/۱۷	۰/۹۷	-۰/۰۳	۰/۱۱	۰/۱۱
-۰/۰۱	-۰/۲۶	-۰/۰۵	-۰/۸۵	-۰/۳۳
۰/۱۲	۰/۰۰	۰/۷۷	۰/۱۲	۰/۰۳
-۰/۰۷	۰/۱۳	۰/۰۲	۰/۱۷	۰/۹۷
-۰/۰۸	۰/۱۲	۰/۰۱	۰/۱۶	۰/۹۷
-۰/۰۷	۰/۱۴	-۰/۱۴	۰/۲۱	۰/۹۳
۰/۱۱	-۰/۰۷	-۰/۱۲	۰/۳۴	۰/۹۱
۰/۰۲	-۰/۰۳	۰/۱۲	۰/۱۳	۰/۹۶
۰/۰۶	-۰/۰۴	۰/۰۴	۰/۱۹	۰/۹۷
-۰/۲۳	۰/۲۱	-۰/۱۸	۰/۱۹	۰/۸۶
-۰/۰۱	-۰/۰۵	۰/۱۱	۰/۱۳	۰/۹۶
-۰/۰۰	-۰/۰۵	۰/۱۲	۰/۱۴	۰/۹۶
۱/۷۴	۱/۷۹	۲/۱۱	۳/۱۱	۱۲/۲۷
۹۱/۳۶	۸۳/۷۸	۷۶/۰۱	۶۶/۸۶	۵۳/۳۴
مقادیر ویژه				
تغییرات تجمعی				

شکل ۵- گروه‌بندی ۱۰ رقم کنجد بر اساس اولین و دومین عامل اصلی حاصل از کلیه صفات مورد مطالعه در شرایط آبیاری به مقدار ۱۰۰ درصد نیاز آبی

تجیه نمود و صفات تعداد دانه در هر کپسول و میزان کلروفیل برگ با ضرایب مثبت و بالا از صفات با اهمیت در این عامل بودند (جدول ۷). از دو عامل اصلی اول که در مجموع ۷۶/۷۰ درصد از کل تغییرات داده‌ها را توجیه می‌کردند، برای گروه بندی ارقام استفاده شد. نمودار دو بعدی نشان داد که رقم‌های کرج ۱ و اولتان دارای مقادیر بالایی برای این دو عامل بوده و بهتر از رقم‌های دیگر بودند. رقم‌های چینی، یلووایت و پاناما نیز از ضرایب پایینی برای عامل‌های اول و دوم برخوردار بودند (شکل ۶).

نتیجه‌گیری

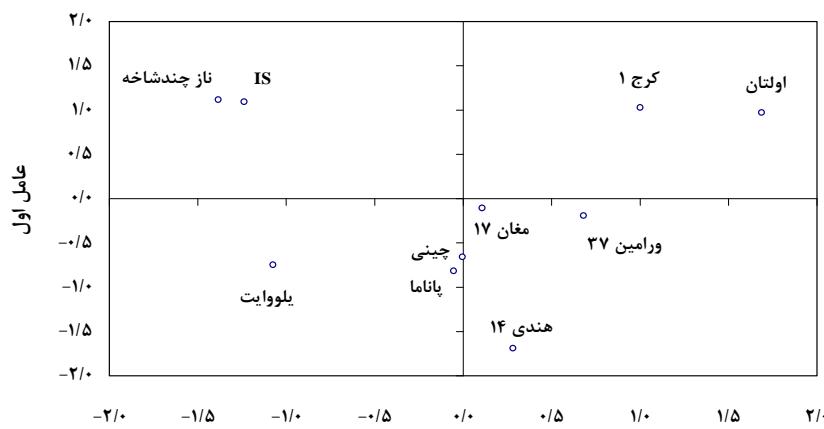
نتایج حاصل نشان داد که بین سطوح آبیاری و رقم‌ها از نظر کلیه صفات مورد مطالعه اختلاف معنی‌دار وجود داشت. اثر متقابل آبیاری در رقم برای صفات وزن تر و خشک اندام‌های هوایی، حجم، سطح، وزن تر و خشک ریشه و نسبت وزن خشک ریشه به اندام‌های هوایی در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود. مقایسه میانگین‌ها نشان داد که در اثر تنفس کم‌آبی، عملکرد و اکثر صفات مورد مطالعه کاهش می‌یابد. در اکثر صفات، بیشترین مقدار در تیمار آبیاری کامل بدست آمد. در تیمار آبیاری به مقدار ۵۰ درصد نیاز آبی، صفات مقدار کلروفیل برگ، طول ریشه، تعداد انشعبات ریشه و نسبت طول ریشه به ارتفاع بوته بیشترین مقدار را داشت. ارقام کرج ۱، اولتان، ناز چند شاخه و IS در اکثر صفات در شرایط تنفس و بدون تنفس، برتر از ارقام دیگر بودند.

عامل سوم ۹/۱۵ درصد از تغییرات کل را توجیه نمود و دارای رابطه مثبت با صفات فاصله میان گره اول و ارتفاع اولین کپسول و رابطه منفی با تعداد کپسول در بوته بود. نمودار دو بعدی بر اساس دو عامل اول و دوم در سطح آبیاری به مقدار ۱۰۰ درصد نیاز آبی نشان داد که رقم‌های کرج ۱، اولتان و ناز چندشاخه از ضرایب بالایی برای این دو عامل برخوردار بوده و جزء بهترین رقم‌ها بودند. رقم‌های چینی، یلووایت و پاناما نیز از ضرایب پایینی برای عامل‌های اول و دوم برخوردار بودند (شکل ۵).

تجزیه به عامل‌ها در سطح آبیاری ۷۵ و ۵۰ درصد نیاز آبی بطور جداگانه انجام شد. چون نتایج حاصل روند مشابهی داشت، نتایج حاصل از تجزیه به عامل‌ها در سطح آبیاری به مقدار ۵۰ درصد نیاز آبی ارایه گردید. نتایج حاصل نشان داد که چهار عامل اول با مقادیر ویژه بالاتر از یک در مجموع ۸۹/۵۲ درصد تغییرات کل را شامل بودند (جدول ۷). در این بررسی اولین عامل که ۵۷/۲۷ درصد تغییرات کل را توجیه نمود، دارای رابطه مثبت و بالایی با عملکرد دانه وزن هزار دانه، تعداد کپسول در هر بوته، طول کپسول، قطر ساقه، تعداد میان‌گره، تعداد شاخه فرعی، وزن تر و خشک اندام‌های هوایی، قطر ریشه اصلی، طول ریشه، حجم ریشه، سطح ریشه، تعداد انشعبات ریشه و وزن تر و خشک ریشه بود (جدول ۷). عامل دوم ۱۹/۴۳ درصد تغییرات کل را تبیین نمود. صفات قطر کپسول، ارتفاع بوته و فاصله میان گره اول از سطح زمین با ضرایب مثبت و بالا و ارتفاع شاخه‌بندی با ضریب منفی و بالا از اهمیت زیادی در این عامل برخوردار بودند (جدول ۷). عامل سوم ۷/۱۱ درصد از تغییرات کل را

جدول ۷- بردارهای ویژه، مقادیر ویژه و تغییرات تجمعی چهار عامل اصلی و میزان ضرایب عاملی صفات در هر عامل بر اساس کلیه صفات اندازه-گیری شده در سطح آبیاری ۷۵ و ۵۰ درصد نیاز آبی در کنجد

صفات				بردار ویژه
عامل اول	عامل دوم	عامل سوم	عامل چهارم	
۰/۱۳	۰/۰۶	۰/۲۸	۰/۹۲	عملکرد دانه
-۰/۱۰	-۰/۱۷	۰/۱۸	۰/۹۳	وزن هزار دانه
۰/۲۳	۰/۵۹	۰/۵۶	-۰/۱۱	تعداد دانه در هر کپسول
-۰/۲۵	۰/۰۶	-۰/۱۴	۰/۸۳	تعداد کپسول در هر بوته
-۰/۱۶	۰/۰۹	۰/۵۱	۰/۷۸	طول کپسول
۰/۱۳	۰/۰۷	۰/۸۴	۰/۳۲	قطر کپسول
-۰/۰۴	۰/۹۷	-۰/۰۸۹	۰/۰۸	میزان کلروفیل برگ
-۰/۰۹	-۰/۰۳	۰/۸۵	۰/۴۱	ارتفاع بوته
۰/۰۲	-۰/۰۱	۰/۴۲	۰/۸۸	قطر ساقه
۰/۳۱	۰/۱۰	۰/۷۳	۰/۰۹	فاصله میان گره اول از سطح زمین
۰/۲۳	۰/۰۶	۰/۳۷	۰/۸۳	تعداد میان گره
۰/۰۴	-۰/۰۹	۰/۱۹	۰/۸۹	تعداد شاخه فرعی
۰/۲۰	۰/۱۱	-۰/۷۱	-۰/۴۰	ارتفاع شاخه‌بندی
۰/۹۶	۰/۰۵	۰/۰۹	۰/۰۲	ارتفاع اولین کپسول از سطح زمین
-۰/۰۵	-۰/۰۹	۰/۰۷	۰/۹۲	وزن تر اندام‌های هوایی
-۰/۰۵	-۰/۰۸	۰/۰۸	۰/۹۳	وزن خشک اندام‌های هوایی
۰/۰۴	۰/۰۸	۰/۳۷	۰/۸۸	قطر ریشه اصلی
۰/۰۳	۰/۲۲	۰/۲۰	۰/۹۴	طول ریشه
۰/۰۱	۰/۰۹	۰/۴۱	۰/۹۰	حجم ریشه
-۰/۰۱	۰/۱۲	۰/۳۵	۰/۹۲	سطح ریشه
۰/۱۱	-۰/۱۳	۰/۲۳	۰/۹۴	تعداد انشعابات ریشه
۰/۰۴	۰/۰۹	۰/۴۵	۰/۸۸	وزن تر ریشه
۰/۰۴	۰/۰۹	۰/۴۴	-۰/۸۷	وزن خشک ریشه
۱/۳۲	۱/۶۴	۴/۴۷	۱۳/۱۷	مقادیر ویژه
۸۹/۵۲	۸۳/۸۰	۷۶/۷۰	۵۷/۲۷	تغییرات تجمعی

شکل ۶- گروه‌بندی ۱۰ رقم کنجد بر اساس اولین و دومین عامل اصلی حاصل از کلیه صفات مورد مطالعه در شرایط آبیاری به مقدار ۷۵ و ۵۰ درصد نیاز آبی

در تجزیه به عامل‌ها در شرایط بدون تنش و تنش ۵ و ۴ عامل اول به ترتیب ۹۱/۳۶ و ۸۹/۵۲ درصد از تغییرات صفات را توجیه کردند. گروه‌بندی ارقام کنجد بر اساس اولین و دومین عامل در شرایط بدون تنش نشان داد که ارقام کرج، اولتان و ناز چندشاخه بهتر از ارقام دیگر بودند و رقم‌های چینی، یلوواپت و پاناما نیز از ضرایب پایینی برای عامل‌های اول و دوم برخوردار بودند.

منابع

- ۱- احمدی، ع. و ع. سی و سه مرده. ۱۳۸۳. اثر تنش خشکی بر کربوهیدرات‌های محلول، کلروفیل و پرولین در چهار رقم گندم سازگار با شرایط متفاوت اقلیمی ایران. مجله علوم کشاورزی ایران، ۳۵(۳): ۷۵۳-۷۶۳.
- ۲- اسکندری، ح. ا. س. زهتاب سلامی و ک. فاسمی گلستانی. ۱۳۸۹. ارزیابی کارآبی مصرف آب و عملکرد دانه ارقام کنجد در شرایط آبیاری متفاوت به عنوان کشت دوم. مجله دانش کشاورزی پایدار، ۲۰(۲): ۳۹-۵۱.
- ۳- ایران‌نژاد، ح. ز. جوانمردی، م. گلباشی و م. ضرابی. ۱۳۸۸. اثر سطوح مختلف خشکی بر جوانه زنی و رشد اولیه گیاهچه ارقام کتان. همايش ملی بحث‌آب در کشاورزی و منابع طبیعی، ص ۱۲۰.
- ۴- پورموسی، س. م. م. گلوبی، ج. دانشیان، ا. قبری و ن. بصیرانی. ۱۳۸۶. بررسی تأثیر تنش خشکی و کود دامی بر محتوای رطوبت، میزان پایداری غشاء سلول و محتوای کلروفیل برگ سویا. مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی، ۱۴(۴): ۱۲۵-۱۳۴.
- ۵- حبیبی، غ. ر. م. ر. قنادها، ع. ر. سوهانی و ح. ر. دری. ۱۳۸۵. بررسی روابط عملکرد دانه با برخی صفات مهم زراعی لوبيا قمز با روش‌های مختلف آماری در شرایط آبیاری محدود. مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی، ۱۳(۳): ۵۲-۶۰.
- ۶- دلخوش، ب. ا. ح. شیرانی‌راد، ق. نورمحمدی و ف. درویش. ۱۳۸۴. بررسی اثر تنش خشکی بر عملکرد و مقدار کلروفیل ارقام کلزا. مجله علمی ارقام کلزا. مجله علمی پژوهشی علوم کشاورزی، ۱۱(۲): ۱۶۵-۱۷۷.
- ۷- دلخوش، ب. ا. ح. شیرانی‌راد، ق. نورمحمدی و ف. درویش. ۱۳۸۵. تأثیر تنش خشکی بر عملکرد و مقدار کلروفیل ارقام کلزا. مجله علمی پژوهشی علوم کشاورزی، ۱۲(۲): ۳۵۹-۳۶۸.
- ۸- درگاهی، ی. ا. اصغری، م. شکریبور، ع. رسول‌زاده، ا. غریب‌عشقی و م. ر. شیری. ۱۳۹۰. ارزیابی تحمل تنش کم‌آبی در ارقام کنجد بر اساس شخص‌های تحمل. مجله دانش کشاورزی و تولید پایدار، ۳(۲): ۱۱۹-۱۳۳.
- ۹- رمضانی، م. ح. سمیع‌زاده لاهیجی، ح. ابراهیمی کولاوی و ع. کافی قاسمی. ۱۳۸۷. مطالعه صفات زراعی و مورفولوژیک هیبریدهای ذرت از طریق تجزیه به عامل‌ها در همدان. مجله علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی، ۱۲(۴۵): ۹۹-۱۰۸.
- ۱۰- زینالی، ح. ع. نصرآبادی، ه. حسین‌زاده، ر. چوگان و م. سبک‌دست. ۱۳۸۴. تجزیه به عامل‌ها در ارقام هیبرید ذرت دانه‌ای. مجله علوم کشاورزی ایران، ۳۶(۴): ۸۹۵-۹۰۲.
- ۱۱- شهریاری، ر. و ا. کریمی. ۱۳۸۰. ارزیابی مقاومت به سرما در ژرمپلاسم‌های گندم با اندازه‌گیری محتوای کلروفیل و رنگ برگ‌ها. چکیده مقالات هفتمین کنگره علوم زراعت و اصلاح نباتات ایران، مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر، کرج، ۱۳-۱۶ شهریور، ص ۵۰۷.
- ۱۲- صباح‌پور، ح. ۱۳۸۵. شاخص‌ها و مکانیزم‌های مقاومت به تنش خشکی در گیاهان. چاپ اول، انتشارات کمیته ملی خشکی و خشکسالی معاونت زراعت وزارت جهاد کشاورزی.
- ۱۳- ضرابی، م. ح. شریعت‌مباری و م. گلباشی. ۱۳۸۸. ارزیابی واکنش رقم اروفلو آفتاب‌گردان به تنش شوری و خشکی در مرحله جوانه‌زنی. همايش ملی اصلاح الگوی مصرف در کشاورزی و منابع طبیعی، ص ۱۶۰.
- ۱۴- عباس‌زاده، ب. ا. شریفی عاشور آبادی، م. ح. لباسچی، م. نادری حاجی باقر کندي و ف. مقدمي. ۱۳۸۶. اثر تنش خشکی بر میزان پرولین، قندهای محلول، کلروفیل و آب نسبی (*Mellissa officinalis* L.) (RWC) (بادرنجبویه). فصل‌نامه علمی- پژوهشی تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران، ۲۳(۴): ۵۰۴-۵۱۳.
- ۱۵- عشقی، ا. غ. ج. مظفری و ا. عزیز اف. ۱۳۹۰. ارزیابی ژنتیپ‌های مختلف کنجد داخلی و خارجی از نظر تحمل به شرایط آبیاری محدود با استفاده از روش‌های تجزیه چند متغیره. اولین کنگره ملی علوم و فناوری‌های نوین کشاورزی، دانشگاه زنجان، ۱۹-۲۱ شهریور، ص ۵۸.
- ۱۶- علیزاده، ا. ۱۳۹۰. رابطه آب و خاک و گیاه. انتشارات آستان قدس رضوی. ۶۱۵ ص.

- ۱۷- قدسی، م. ر. جلال کمالی، م. ر. چائی‌چی و د. مظاہری. ۱۳۸۲. تجمع و انتقال مجدد مواد فتوستتری در ارقام گندم تحت تنش رطوبت در مراحل قبل و بعد از گردهافشانی در شرایط مزرعه‌ای. مجله پژوهش‌های زراعی ایران، ۱(۲): ۲۰۵-۲۱۶.
- ۱۸- کارگر، س. م. ع. ر. قنادها، ر. بزرگی‌پور، ا. ع. خواجه‌احمد عطاری و ح. ر. بابایی. ۱۳۸۳. ارزیابی شاخص‌های تحمل به تنش خشکی در تعدادی از ژنوتیپ‌های سویا در شرایط آبیاری محدود. مجله علوم کشاورزی ایران، ۱(۳۵): ۱۲۹-۱۴۲.
- ۱۹- گالشی، س. س. فرزانه و ا. سلطانی. ۱۳۸۴. بررسی تحمل به خشکی در چهل ژنوتیپ پنجه (Gossypium hirsutum L.) در مرحله گیاهچه. مجله نهال و بذر، ۱(۲۱): ۶۵-۷۹.
- ۲۰- مجیدیان، م. ا. قلاوند، ع. ا. کامگار حقیقی و ن. ع. کریمیان. ۱۳۸۷. اثر تنش خشکی، کود شیمیایی نیتروژن و کود آلی بر قرائت کلروفیل مترا، عملکرد دانه و اجزاء عملکرد ذرت دانه‌ای سینگل کراس ۷۰۴. مجله علوم زراعی ایران، ۱۰(۳): ۳۰۳-۳۳۰.
- ۲۱- محمدی، ح. ع. احمدی، ف. مرادی، ع. عباسی، ک. پوستینی، م. جودی و ف. فاتحی. ۱۳۹۰. ارزیابی صفات مهم برای بهبود عملکرد گندم تحت تنش خشکی. مجله علوم گیاهان زراعی ایران، ۱۰(۴۲): ۳۷۳-۳۸۵.
- ۲۲- مقتی باشی، م. و ج. رزمجو. ۱۳۹۱. تأثیر تیمار کردن بذر با پلی اتیلن گلیکول و رژیمهای آبیاری بر عملکرد، اجزای عملکرد و روغن دانه گندم. نشریه پژوهش‌های زراعی ایران، ۱۰(۱): ۹۱-۹۹.
- ۲۳- مهرابی، ز. و پ. احسان‌زاده. ۱۳۹۰. بررسی خصوصیات فیزیولوژیک و عملکرد چهار رقم کنجد (Sesame indicum L.) تحت رژیمهای رطوبتی خاک. مجله بهزراعی کشاورزی، ۱۳(۲): ۷۵-۸۸.
- ۲۴- نیakan، م. و م. ل. قربانی. ۱۳۸۶. اثر تنش خشکی بر شاخص‌های رشد، فاکتورهای فتوستتری، میزان پروتئین و محتوای یونی در بخش‌های هوایی و زیرزمینی دو رقم سویا. مجله رستنی‌ها، ۱۸(۱): ۱۷-۳۲.
- 25- Asch, F., M. Dingkuhn, A. Sow and A. Audebert. 2005. Drought-induced changes in rooting patterns and assimilate partitioning between root and shoot in upland rice. *Field Crops Res.*, 93: 223-236.
- 26- Bajji, M., S. Lutts, and J. M. Kinet. 2001. Water deficit effects on solute contribution to osmotic adjustment as a function of leaf ageing in three durum wheat (*Triticum durum Desf*) under arid condition. *Plant Sci.*, 160: 669-681.
- 27- Benjamin, J. G. and D. C. Nielsen. 2006. Water deficit effects on root distribution of soybean, field pea and chickpea. *Field Crops Res.*, 97: 248-253.
- 28- Dhanda, S. S., G. S. Sethi and R. K. Behl. 2004. Indices of drought tolerance in wheat genotypes at early stages plant growth. *Agron. Crop Sci.*, 190: 6-12.
- 29- Dorji, K., M. H. Behboudian, and J. A. Zegbe-Domiez. 2005. Water relations, growth, yield and fruit quality of hot pepper under deficit irrigation and partial root zone drying. *Sci. Hort.*, 104: 137-149.
- 30- Fotovat, R., M. Valizadeh and M. Toorehi. 2007. Association between water-use-efficiency components and total chlorophyll content (SPAD) in wheat (*Triticum aestivum L.*) under well-watered and drought stress conditions. *J. Food. Agric. Environ.*, 5(3,4): 225-227.
- 31- Golestan, M. and H. Pakniat. 2007. Evaluation of drought tolerance indices in *Sesamum indicum L.* lines. *J. Sci. Tech. Agri. Nat. Res.*, 41: 141-149.
- 32- Hassanzadeh, A., A. Ebadi, M. Panahyan-e-Kivi, Sh. Jamaati-e-Somarin, M. Saeidi and A. Gholipouri. 2009. Investigation of water stress on yield and yield components of sesame (*Sesamum indicum L.*) in Moghan region, *Res. J. Environ. Sci.*, 3 (2): 239- 244.
- 33- Heidari, M., M. Galvani and M. Hassani. 2011. Effects of sulfur and iron fertilizers on yield, yield components and nutrient uptake in Sesame (*Sesamum indicum L.*) under water stress. *African J. Biotech.*, 10 (44):8816- 8822.
- 34- Ismail, M. R., W. J. Davies, and H. A. Mohammad. 2002. Leaf growth and stomatal sensitivity to ABA in droughted pepper plants. *Sci. Hort.*, 96: 313-327.
- 35- Kashiwagi, J., L. Krishnamurthy, J. H. Crouch, and R. Serraj. 2006. Variability of root length density and its contributions to seed yield in chickpea (*Cicer arietinum L.*) under terminal drought stress. *Field Crops Res.*, 95: 171-181.
- 36- Kulkarni, M. and P. Swati. 2009. Evaluating variability of root size system and its constitutive traits in hot pepper (*Capsicum annuum L.*) under water stress. *Sci. Hort.*, 120: 159-166.
- 37- Liu, H. S., Li, F. M. and H. Xu. 2004. Deficiency of water can enhance root respiration rate of drought-sensitive but not drought-tolerance spring wheat. *Agric. Water Manag.*, 64: 41-48.
- 38- Mensah, J. K., B. O. Obadoni, P. G. Eroutor and F. Onome-Irieguna. 2006. Simulated flooding and drought effects on germination, growth, and yield parameters of sesame (*Sesame indicum L.*). *African. J. Biotech.*, 5(13): 1249-1253.
- 39- Okcu, G., M. D. Kaya and M. Atak. 2005. Effects of salt and drouth stresses on germination and seedling growth of pea (*Pisum sativum L.*). *Turkish J. Agric.*, 29: 237-242.
- 40- Pouresmaiel, H. A., M. H. Saberi and H. R. Fanaei. 2013. Evaluation of terminal drought stress tolerance of *Sesamum Indicum L.* genotypes under the Sistan region conditions, *Int. J. Sci. Engin. Invest.*, 2: 58- 61.

- 41- Richard, G. A., L. Pereira, D. Raes and M. Smith. 1998. Crop evapotranspiration Guidelines for computing crop water requirements. Food and Agriculture organization of the United Nations, Rome, Italy, 304p.
- 42- Salehpour, M., A. Ebadi, M. Izadi and S. Jamaati-e-Somarin. 2009. Evaluation of water stress and nitrogen fertilizer effects on relative water content, membrane stability index, chlorophyll and some other traits of lentils (*Lens culinaris* L.) under hydroponics conditions. *J. Environ. Sci.*, 3 (1): 103-109.
- 43- Schelmmmer, M. R., D. D. Francis, J. F. Shanaban and J. S. Schepers. 2005. Remotely measuring chlorophyll content in corn leaves with differing nitrogen levels and relative water content. *Agron. J.*, 97: 106-112.
- 44- Sinaki, J. M., E. Majidi Heravan, A. H. Shirani Rad, G. H. Noormohammadi and G. H. Zarei. 2007. The effects of water deficit during growth stages of canola (*Brassica napus* L.). *American-Eurasian. J. Agric. Environ. Sci.*, 2(4): 417-422.
- 45- Tavakol, E. and H. Pakniyat. 2007. Evaluation of some drought criteria seedling stage in wheat (*Triticum aestivum* L.) cultivars. *Pakistan J. Biol. Sci.*, 10 (7): 1113-1117.
- 46- Turk, M. A., A. R. M. Tahawa and K. D. Lee. 2004. Seed germination and seedling growth of three lentil cultivars under moisture stress. *Asian J. Plant Sci.*, 3: 394-397.
- 47- Wang, H., J. Siopongeo, L. Wade and A. Yamauchi. 2009. Fractal analysis on root systems of rice plants in response to drought stress. *Environ. Exp. Botany*, 65: 338-344.